

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

25 січня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 98/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Тітова Ю.Г.,

членів Комісії: Лукаша Т.В., Макарчука М.А.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Компанієць Ірини Дмитрівни на зайняття вакантної посади судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду у межах конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України від 02 серпня 2018 року,

встановила:

Згідно зі статтею 79 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року № 1402-VIII (далі - Закон) конкурс на зайняття вакантних посад суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України (далі - Комісія) відповідно до Закону.

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду:

- у Касаційному адміністративному суді - 26 посад;
- у Касаційному господарському суді - 16 посад;
- у Касаційному кримінальному суді - 13 посад;
- у Касаційному цивільному суді - 23 посади.

Компанієць І.Д. 07 вересня 2018 року звернулася до Комісії із заявою про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Комісією 16 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 130/вс-18, зокрема, про допуск Компанієць І.Д. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у

конкурсі на посади суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання в межах конкурсу на зайняття 26 вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду, зокрема Компанієць І.Д.

Компанієць І.Д. 12 листопада 2018 року склала анонімне письмове тестування, за результатами якого набрала 76,5 бала. Згідно з рішенням Комісії від 13 листопада 2018 року № 257/зп-18 її допущено до виконання практичного завдання під час іспиту в межах кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання кандидат Компанієць І.Д. набрала 66,5 бала. Згідно з рішенням Комісії від 27 грудня 2018 року № 327/зп-18 її допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досє та проведення співбесіди» в межах вказаного конкурсу.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.5 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (зі змінами) (далі - Регламент), передбачено, що висновок або інформація розглядаються Комісією під час співбесіди на відповідному засіданні в порядку, визначеному цим Регламентом та Положенням про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Громадською радою доброчесності надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Компанієць І.Д. критеріям доброчесності та професійної етики (далі - висновок), в якому зазначається, що Компанієць І.Д. безпідставно не відобразила у своїх деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012, 2013 та 2014 роки належної їй частки в розмірі 66,66% квартири загальною площею 61,8 кв.м розташованої у місті Ясинувата Донецької області, право на яку Компанієць І.Д. набула 15 серпня 2005 року.

Також кандидат у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 та 2013 роки вказала, що є власником автомобіля Opel Kadett, 1988 рік випуску. Водночас з 2014 року у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру та у деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування кандидат Компанієць І.Д. не зазначала жодних відомостей про цей транспортний засіб та не відображала отримання будь-якого доходу від його відчуження.

У декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік кандидат Компанієць І.Д. надала інформацію про зареєстроване за її чоловіком Компанійцем С.М. право власності на виробничий цех площею 262,90 кв.м, розташований у місті Ясинувата Донецької області. Водночас у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2016 рік інформація щодо права власності на вказаний виробничий цех відсутня. Також відсутні відомості про отримання членами сім'ї кандидата доходів від відчуження вказаного цеху.

Окрім того, у висновку Громадська рада доброчесності зазначила, що кандидат на посаду судді Компанієць І.Д. 09 жовтня 2015 року, не перебуваючи на робочому місці, ухвалила судові рішення про повернення апеляційної скарги.

Також Громадською радою доброчесності додатково надано інформацію, яка не є підставою для висновку, але потребує пояснень кандидата Компанієць І.Д.

Зокрема, Громадською радою доброчесності зазначено, що відповідно до ухвали Дружківського міського суду Донецької області від 17 січня 2017 року у справі №229/129/17 чоловік Компанієць І.Д. 28 грудня 2016 року на автомобілі ВАЗ 2112, державний номерний знак НОМЕР_1, перевозив ІНФОРМАЦІЯ_1 партію продуктів загальною вартістю 15018 грн. з метою їх подальшої реалізації та отримання прибутку. Своєю чергою кандидат Компанієць І.Д. не відобразила жодної інформації про користування її чоловіком транспортним засобом ВАЗ 2112 у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за, 2016 рік.

Стосовно доводів, вказаних у висновку кандидат Компанієць І.Д. пояснила таке.

Про те, що їй належить частка (66,66 %) квартири загальною площею 61,8 кв.м, розташованої АДРЕСА_1 у місті Ясинувата Донецької області, Компанієць І.Д. стало відомо лише на початку 2016 року з листа податкового органу.

У вказаній квартирі кандидат мешкала разом з батьками до одруження з Компанійцем С.М., тобто до серпня 1993 року.

Навесні 1995 року мати кандидата Лисенкова В.С. подарувала їй квартиру у місті Ясинувата (АДРЕСА_2), а вказану вище квартиру, розташовану на АДРЕСА_1 у цьому ж місті було приватизовано на батьків кандидата та її рідного брата, що підтверджується реєстраційним посвідченням Донецького міського бюро технічної інвентаризації від 28 березня 1995 року (копія наявна в матеріалах суддівського досьє Компанієць І.Д.)

Після смерті батька в лютому 2005 року внаслідок відмови кандидата та її брата від своїх часток спадщини матір Компанієць І.Д. 07 вересня 2005 року отримала свідоцтво про право на спадщину за законом на 1/3 частку вказаної квартири, розташованої АДРЕСА_1 в місті Ясинувата, яка належала батьку Компанієць І.Д., і 28 вересня цього ж року Лисенкова В.С. зареєструвала своє право власності на вказану частку квартири (кандидатом надано копії свідоцтва про право на спадщину за законом, витягу про реєстрацію права власності на нерухоме майно, довідки про внесення запису до Єдиного реєстру заповітів та спадкових справ, витягу про реєстрацію у Спадковому реєстрі).

Таким чином, зі слів Компанієць І.Д., її матір повинна була стати власником 2/3 частки вказаної квартири, оскільки до належної їй після приватизації 1/3 частки додалась 1/3 частка, отримана нею в результаті спадкування.

Проте, отримавши в січні 2016 року лист податкового органу, Компанієць І.Д. дізналася, що саме вона є власницею 2/3 частки вказаної квартири, що підтверджується даними Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, в якому зазначено, що з серпня 2005 року у приватній спільній сумісній власності Лисенкової І.Д. (дівоче прізвище кандидата) перебуває 2/3 частки квартири (кандидатом надано копії відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно від 03 лютого 2016 року, 15 січня 2018 року та 15 січня 2019 року).

Кандидат Компанієць І.Д. вважає, що було допущено технічну помилку, внаслідок якої саме її зазначено власницею вказаної частки квартири, зокрема, з огляду на те, що в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно вказано її дівоче прізвище, хоча станом на 2005 рік вона була одружена і мала прізвище Компанієць. У зв'язку з тим, що оригінали документів перебувають на тимчасово окупованій території в місті Ясинувата Донецької області кандидат Компанієць І.Д. позбавлена можливості вирішити це питання, а тому змушена відображати право власності на зазначену частку квартири у своїх майнових деклараціях, що вона і робить з 2016 року.

Стосовно автомобіля Opel Kadett 1988 року випуску кандидат пояснила, що вказане авто у 2008 році на підставі генеральної довіреності було передано іншій особі в рахунок відремонтованого автомобіля Ford Transit, належного родині кандидата (кандидатом надано копію витягу з Єдиного реєстру довіреностей).

Кандидат декларувала право власності на вказаний автомобіль до 2014 року, доки під час проведення перевірки відповідно до Закону України «Про очищення влади» не дізналася, що в неї відсутнє будь яке право на нього.

Стосовно виробничого цеху площею 262,90 кв.м кандидат пояснила, що вказане майно ніколи не належало на праві власності її чоловіку Компанійцю С.М. Відповідно до договору оренди нерухомого майна, що належить до державної власності, від 06 серпня 2010 року та договорів №№ 2, 3 про внесення змін до договору (копії додаються) вказаний цех перебував у її чоловіка у строковому платному користуванні до 2016 року, про що кандидат відображала у щорічних деклараціях.

Стосовно висновку в частині постановлення судового рішення в момент відсутності на робочому місці Компанієць І.Д. пояснила, що 08 та 09 жовтня 2015 року вона брала участь у заході з підвищення кваліфікації (семінар), який проводився Національною школою суддів України у місті Харкові. Захід було закінчено 09 жовтня 2015 року близько другої години дня, після чого у зв'язку з великим обсягом роботи вона на власному автомобілі повернулася до Донецького апеляційного адміністративного суду та постановила ухвалу у справі № 239/445/15-а про повернення апеляційної скарги.

Кандидат наголосила, що, ухвалюючи вказане рішення, вона перебувала на робочому місці.

Стосовно додаткової інформації, наданої Громадською радою доброчесності, Компанієць І.Д. пояснила, що дійсно в грудні 2016 року її чоловіка було зупинено на ІНФОРМАЦІЯ_2, де він здійснював на той час підприємницьку діяльність, що підтверджується витягами з Реєстру платників єдиного податку (копії додаються). В цей момент чоловік Компанієць І.Д. перебував на автомобілі, державний номер НОМЕР_1, який кандидат в період з 2013 по 2017 роки декларувала відповідно до свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу як автомобіль марки Богдан, модель 2110, 2013 рік випуску.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Дослідивши висновок, наданий Громадською радою доброчесності та заслухавши пояснення кандидата, Комісія не вбачає підстав для оцінювання Компанієць І.Д. за критеріями професійної етики та доброчесності у 0 балів та дійшла висновку, що Компанієць І.Д. підтвердила здатність здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегії ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Рішення про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше

ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Компанієць Ірину Дмитрівну такою, що підтвердила здатність здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Головуючий

Ю.Г. Тітов

Члени Комісії

Т.В. Лукаш

М.А. Макарчук